

Jednou skautem, navždy skautem...

Příběh pana Jana Pečínky

Vypracovali: žáci ZŠ Milady Petřkové Velký Týnec
Michaela Drábková, Romana Khýrová, Barbora Zrostová,
Gabriela Gébová, Daniel Drápal, Daniel Bojko

Dan D.: Rádi bychom vám pověděli o našem setkání s Jambem, věrnou duší českého skautingu.

Dan B: Narodil se na konci čtyřicátých let v Čechovicích. Rodiče zažili druhou světovou válku a doma na ni často vzpomínali.

Jan Pečínka: Otec to zažil dost tvrdě, protože byl totálně nasazený v Rakousku. Zažil bombardování v té továrně, kde dělal, jako v muničce pro německou armádu, zažil potom tu cestu domů, kdy se potkával s přechodem fronty.

Dan D.: Se skautingem začal Jan Pečínka v dubnu 1968, ve svých osmnácti letech. Stal se vedoucím oddílu v Lazníčkách. V době takzvaného Pražského jara začal totalitní režim povolovat. Za Janem přichází jeho vzdálený příbuzný Josef Lepařík a žádá ho o pomoc při znovuoživení skautského oddílu, který zde aktivně fungoval v letech 1945 až 1949.

- Dan B: V srpnu 1968, kdy k nám do Československa vtrhla spojenecká vojska, pracuje Jan Pečínka jako dělník v Morávii v Mariánském údolí.
Jak na tento den vzpomíná?
- Jan Pečínka: Ten kritický den z 20. na 21. srpna 68, ráno zapli jsme rádio a hrála jen vážná smutná hudba, jsme si říkali, že zemřel prezident. Prezidentem byl Ludvík Svoboda. Nebo co se semlelo. A tak než jsme odešli na ten autobus, tak jenom ta vážná hudba, tak jsme vzali tranzistorák a v autobuse jsme v tranzistoráku poslouchali, že se semlelo tohleto, že do Československa vtrhla spojenecká vojska a že je obsazovaný Československo. S tím, že rozhlasáci vyzývali prostě ke klidu, aby nedošlo k nějakým konfliktům. Prostě hrozná atmosféra.
- Dan D: Práce se ten den vůbec nerozjela. Pan Pečínka se se svým tatínkem vydal pěšky domů. Doma byli sourozenci a maminka. Nikdo netušil, co bude. Rodiče měli obavu z možné války.
- Jan Pečínka: Když jsme přecházeli někde u Přešlavic tu hlavní cestu, tak tam už jsme potkávali ty kolony vojenskej vojsk, a otec mi říkal, ne abys na ně hrozil nebo něco, nevíš, co oni udělaj, tak jsme přešli, chvíli jsme se z dálky dívali a mazali jsme přes les do Daskabátů, do Lazníček.
- Dan B.: Nastává opět přísnější režim. Komunismus není nakloněn skautským hodnotám. Na jaře roku 1970 se pan Pečínka setkává s náčelníkem Junáka, doktorem Rudolfem Plajnerem. Na podzim se vyplňují jejich obavy. Přichází papír, že skaut nebude dál pokračovat.
- Jan Pečínka: ..... Bohužel se už zase stahují mraky nad skautama, asi budeme končit .... Pokud můžete, zůstaňte u dětí. Děti vás potřebují, i když to už nebude pod skautem. ....a podzim 1970 znamenal, Junák končí, znovu zakázanej.
- Dan B.: Nemohli používat nic spojeného se skauty.
- Jan Pečínka: Existoval buď pionýr tehdy pod Socialistickým svazem mládeže nebo se skautský oddíly přeměnily na turistický oddíly, svazarmovský oddíly, tělovýchovný organizace je schovaly pod svý střechy. Už se ale nesměla používat žádná skautská symbolika, skautská lilie, skautský zákon.

Dan: 2. prosince 1989 se sešla celá skautská společnost bývalých činovníků v městské knihovně v Praze. Činovníci byli ze všech koutů Česka. Usnesli se, že skaut znovu obnoví.

Dan: Jan Pečínka je skautem už přes padesát let. V současné době stále aktivně působí u oddílu Poutníci v Čechovicích, který v roce 1990 obnovil.

Jan Pečínka: Když jsme z toho našeho skautského dvorečku v Čechovicích vyrazili i do zahraničí. A protože jsem organizoval několik výprav do světa, do skautského světa na skautský Jamboree, tak z toho vznikla potom moje přezdívka. Jambo.

Dan: Od roku 1994 je účastníkem obnovy Staré Vody. Každý rok se této akce zúčastňuje. Schází se tu skauti z různých koutů světa. Pravidelně přijíždějí skauti z Polska a Kanady.

Dan: Dal nám radu do života.

Jan Pečínka: **Vždy je správná chvíle udělat dobrý skutek.**